

УДК 621.22

Ліуш Ю.Б.¹ Горбенко В.І., Рябова Л.В.²

¹ канд. техн. наук, доц. ЗНТУ

² студ. гр. Е-517 ЗНТУ

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ГІДРОЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ

Соціально-економічна ситуація, що склалась у різних країнах світу, а також тенденції її розвитку показують значне зростання споживання енергетичних ресурсів, зокрема водоспоживання. За прогнозами вчених споживання електроенергії в світі зросте у 2 рази до 2030 р., а до 2050 р. – у 4 рази, у порівнянні з 2000 р. Також треба зазначити, що важливим питанням для людства є екологічні проблеми.

Як відомо, наша країна недостатньо забезпечена власними енергетичними ресурсами, тому, на сьогоднішній день, проблема енергетичної незалежності має важливе значення. В Україні нараховується

більш ніж 600 тисяч малих річок, але їх енергетичні ресурси майже не використовуються.

Враховуючи вищезазначене зростає роль гідроенергетики, яка використовує відновлювальні екологічно чисті гідроенергетичні ресурси, не зважаючи на те, що навіть використання економічно ефективного гідроенергетичного потенціалу може забезпечити лише частину прогнозного зростання потреб в електроенергії. Тому саме гідроенергетичні об'єкти, замінюючи частину теплових електростанцій, будуть сприяти скороченню викидів забруднюючих речовин в навколишнє середовище. Одночасно гідроелектростанції комплексно розв'язують проблеми водопостачання, зрошення, захисту від повеней, рекреації та інше.

Дивлячись на умовність визначення економічно ефективного гідроенергетичного потенціалу та, виходячи з екологічних і економічних умов, постане потреба розглядати його ефективність. За рахунок гідроенергетичного потенціалу, який дає об'єктивнішу картину наявних гідроенергоресурсів і складає близько 14650 млрд. кВт·год (у 1,7 разів вище економічно ефективного на сучасному етапі).

Подальший розвиток гідроенергетики базується на комплексному використанні водосховищ за потреби водопостачання населення, промисловості, сільського господарства, зрошення, захист від повеней тощо. У багатьох випадках гідроелектростанції і їх каскади, в перспективі, можуть стати ядром великих водогосподарських і територіально-виробничих комплексів, що будуть забезпечувати зростання економіки і покращення соціальних умов у слаборозвинених регіонах.